

[Clausager.]

nu tilstrækkeligt fastslaaet, at det er akkurat det samme, som sker, naar Jord tages og afleveres efter den bestaaende Lov; Værdien forhøjes og formindskes efter Jordens større eller mindre Kulturværdi, men naar vi gaar ud fra den almindelige Kulturværdi, da ændres Jordvurderingssummen hverken opad eller nedad. Og saa kan vi gøre vore Tanker hver især. Jeg skulde mene, at det vil være yderst vanskeligt at have Jordvurderingen oppe ved en aldeles korrekt Handelspris, det er aldrig let at faa det i Praksis. Derfor vil den altid komme til at ligge noget i Underkanten. Og derfor slaar jeg fast, at dette her er ikke fuld Erstatning; det kan vi ikke komme udenom.

Justitsministeren (Zahle): Jeg tror ikke, det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Clausager siger, at disse Bestemmelser ikke hjemler fuld Erstatning, thi Vurderingsraadet skal jo forhøje Vurderingsbeløbet eller nedsætte det, hvis Ejendommens Tilstand afviger fra Middelværdien, og Middelværdien skal jo være fastslaaet ved selve Vurderingen. Men nu ved det ærede Medlem da i hvert Fald det med Sikkerhed, at det, man ønsker, er en saadan Affattelse af Loven, at der bliver givet fuld Erstatning for det, der eksproprieres. Og hvis derfor Lovforslaget kommer gennem dette Ting uden en saadan Affattelse, at Venstre er tilfreds paa dette Punkt, og Venstre selv har forsømt at stille Ændringsforslag, saa er det deres Skyld, hvis Lovforslaget paa dette Punkt skulde blive ufyldestgørende, for det Formaal, Venstre tilstræber, tilstræber vi andre ogsaa paa dette Punkt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Olufson har Ordet for en kort Bemærkning.

Olufson: Der er alligevel en lille Forskel mellem Venstre og os, for det, som Venstre nu i Øjeblikket sætter ind paa, er at søge at bortfortolke den klare Regel i Loven af 7. August 1922, der siger, at Ejendommen skal vurderes til, hvad den er værd i Handel og Vandel, og saa skal Jorden vurderes efter middelgod Kultur, men den Dag det skal afleveres, skal der ikke tages Hensyn til det, da er det til Værdien i Handel og Vandel, og den er ansat i Forvejen, hvis Vurderingen er rigtig. (Afbrydelse: Ja, hvis!). Det maa man forudsætte.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at det var nu slet ikke saa

galt et Eksempel, jeg kom med. Jeg kan gerne tage de Herregaardsarbejdere med i Betragtning, der havde Arbejde paa Gaarden før Udstykningen, og saa vil jeg love, at det bliver ikke ret mange Øre, Sogneraadet faar ind i Skat fra dem. Herregaardsarbejdernes Kaar er jo ikke saa glimrende, at de er i Stand til at yde noget stort, skattemæssigt set. Jeg nævnte jo ogsaa et Tilfælde, der var mere nærliggende, nemlig Allindemaglegaarden, og viste Forskellen mellem ham, der drev Jorden, og Husmanden ude paa Udstykningen. Men jeg kunde have Lyst til — og skal gerne gøre det en anden Gang — at tage en Ejendom, som det ærede Medlem kender bedre, nemlig Fuirendal. Jeg tør love for, at det bliver akkurat de samme Oplysninger, der kommer frem fra den Gaard.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg skal slet ikke diskutere, hvad der vil ske, og hvad der bør ske, jeg ønsker kun at diskutere, hvad der forstaas ved det, her er foreslaaet. Og nu har vi jo tilstrækkeligt faaet slaaet fast, at det gaar efter de gamle kendte Regler, de Regler, vi har fulgt hidtil; det er Jordvurderingen, enten den er rigtig eller ikke rigtig, vi gaar frem efter. Saa kan vi siden diskutere videre. Dette her skal blot slaas fast, inden den højtærede Justitsminister gaar hjem og i Seng. — Dernæst vil jeg blot sige dette, at den Oplysning, den højtærede Minister har givet „Østsjællands Folkeblad“, at det skete efter en anden Vurdering, er positiv urigtig. Det sker efter den gamle, og dermed basta.

Justitsministeren (Zahle): Nej, jeg har ikke givet „Østsjællands Folkeblad“ nogen forkert Meddelelse, jeg har bedt Bladets Redaktør selv se efter, hvad der stod i Loven, og han har uden nogen Opfordring fra min Side selv trykt § 9 op, saa jeg er uden nogen som helst Skyld; og § 9 tilsikrer fuld Erstatning. Dersom en Mand har faaet sat sin Ejendom for lavt til Ejendomsskyld, kan han klage. Hvorfor har han ikke gjort det? Han har altsaa været tilfreds med Vurderingen, den Gang han fik Vurderingen. Og saa staar her oven i Købet, at der skal lægges til, hvis Vurderingsraadet mener, at Ejendommen alligevel er mere værd. Og naar han saa oven i Købet har Appeltet til Over-